

צָנֶג שׁוּג'וֹאוֹ

בימי קאנגְשִׁי¹⁰ חי אדם בשם צָנֶג שׁוּג'וֹאוֹ. שלדבריו היה איש ז'וֹנְגְצִ'אֲנֶג שבִּסְה-צ'וֹוָאן, והעמיד פני משוגע באיזור מדינות וו וצ'וֹ, אך דבריו למרבה הפלא הוכיחו את עצמם. וכך בכל מקום היו גברים ונשים, זקנים וטף מתגודדים סביבו. בין אם שׁוּג'וֹאוֹ היה צוחק בשעשוע או משגר עלבונות, קלעו דבריו אל הנסתר שבנבכי נפש האדם. אם היה מדבר טובות אל מישהו, היה זה בורח בזעקות. ואם היה מטיח דברים קשים היה האדם זורח מאושר ומתמלא תקוה. ורק השואל יכל להבין את תשובותיו, אחרים לא יכלו להבין.

משפרש וְאֲנֶג דְּזֶה-גְ'יִין, מושל לוֹשִׁי שְׁהָאֲנֶגְג'וֹאוֹ, ממשרתו, היו שאמרו שהפנג-שווי בקבר אבותיו בעייתי. דְּזֶה-גְ'יִין חשב להעביר את הקבר אך הדבר לא עלה בידו, ומשמע שׁוּג'וֹאוֹ מגיע הלך לשאול בעצתו. שׁוּג'וֹאוֹ בדיוק תפס מקל גדול ועלה על תל גבוה כשכולם מקיפים אותו. כך שְׁדְּזֶה-גְ'יִין לא הצליח להתקרב. משהבחין שׁוּג'וֹאוֹ בְּדְּזֶה-גְ'יִין נופף לעברו במקלו והטיח "אל תבוא! אל תבוא! אם תבוא תרצה לחפור גופות ולגנוב עצמות! זה אסור! אסור!" דְּזֶה-גְ'יִין נבהל וחזר לביתו. לאחר מכן בנו, וְנְשִׁוֹאֵן התקדם במשרות עד למשרת הצנזור הקיסרי.

10 שושלת צ'ינג, איזור המאה ה-17.